

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Osztalvozas

389.2

Szerző: ~

Cím: *Három és negyedmillió korona
ajándék a pesti háziuraknak.*

Idő

"1917"

Forrás: *Nepszava.*

Személy

Bp.

1917. VI. 14.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Három és negyedmillió korona ajándék a pesti háziuraknak.

*

Ellenzolgáltatás a telekértékadóért.

A „Magyar Híradó” jelenti:

A tanács legutóbb tartott ülésében tárgyalta dr. Csúpor József pénzügyi tanácsosnak és dr. Pickler Gyula statisztikai hivatali aligazgatónak a telekértékadóra vonatkozó együttes előterjesztését és szabályrendelet-tervezetét. A tanács az előterjesztett tervezethez hozzájárult és kiadta azt a pénzügyi bizottságnak, amely pénteken veszi tárgyalás alá.

Az adókulesot a tanács a telek mindenkori piaci értékének fél százalékával fogadta el és magáévá tette a javaslatnak azt a rendelkezését is, hogy kapcsolatban a telekértékadó életbeléptetésével, a házbérfillért a jelenlegi 3%-ról 1½%-ra szállítsák le. Ennek folytán a telekértékadó 7½ millióra számított jövedelmével szemben a házbérfillérnél három és negyedmillió korona bevétel esik.

A házbérfillér leszállításával eleget tesznek a pénzügyi bizottságban elhangzott annak a kívánságnak, hogy a telekértékadó kisebb súlyal érje a kellően kihasznált telkek tulajdonosát, mint az elégtelenül kihasznált és az üres telkeket. De lakásügyi célja is van a házbérfillérleszállításnak, mert a leszállítás megja-vítja az építkezési kalkulációt és így megkönnyíti, előmozdítja a házépítést.

A javaslat indokolása szerint a telekértékeltségek részéről annyiszor kért építkezési adómentességnek ez az egyedül helyes és jogos formája. Nem partikulárisan, hanem általános-

ságban oldja meg a kérdést és ezenkívül kapcsolatban a telekértékadóval, az adómentesség folytán mindig beálló telekértékemelkedést legalább részben a közpénztár javára juttatja.

Ebből tehát — a tudakos fejtegetéseken keresztül — megtudjuk, hogy a főváros három és negyed millió korona házbérfillért akar ajándékozni a háziuraknak. A „házbérfillért” mi lakók fizetjük, be van az számítva a lakbérbe. A háziur azután köteles befizetni az adóhivatalba. A város most leszállítja a házbérfillért, de nem olyan módon, hogy most már a lakók fizessenek annyival kevessebbet, hanem úgy, hogy azokat a milliócskákat megtarthatják maguknak a háziurak.

Hát a telekértékadónak ilyen dolgokkal való kombinálása: visszaélés. Mert a telekértékadó nem fogja károsítani a tőkéseket, át fogják ők azt is háritani a szegényekre, akárhogy bizonygassák is az ellenkezőjét; a tőkések tehát a telekértékadó formájában tulajdonképen semmit sem adnak a köznek ingyen. Hát akkor miért kell tőlük ezt a semmit évi több millió koronával megvásárolni? Miért kell a háziurakat a lakók és a városi közpénztár javára évenként milliókkal megajándékozni?

Ha a főváros nélkülözheti azt a három és negyed milliót, akkor ne ajándékozza a háziuraknak, akik enélkül is eltengődnek valahogy, hanem fordítsa hasznosabb és szükségesebb célra. Például: építtessen a háboru után 50—60 millió koronáért kislakásokat és adja át azokat ingyen használatra apró gyermekekkel megáldott hadiözvegyeknek,

kesőbb pedig nagyon olcsó berent, csapásoktól sujtott vagy előregedett fővárosi lakosoknak; annak az 50—60 millió koronának a törlesztése kikerül a háziuraknak szánt ajándékból. De tudnánk még néhány célt felsorolni, amelynek megvalósítása sürgösebb, mint a háziurak megajándékozása.